ULUSLARARASI HAKEMLİ AKADEMİK SOSYAL BİLİMLER DERGİSİ
Ocak-Şubat-Mart 2012 Sayı: 3 / Cilt: 2 Shoo January- February- March 2012 Volume:03 Issue:02 Kodu:JEL K
www.iibdergisi.com

TOPLU İŞÇİ ÇIKARMA KAVRAMININ UNSURLARI [1]

Sevgi DURSUN ATEŞ
Selçuk Üniversitesi Beyşehir Ali Akkanat MYO

Özet: Türk Hukukunda toplu işçi çıkarmaya ilişkin son düzenleme 22.05.2003 tarihli 4857 sayılı İş Kanunu'nun 29. maddesinde yer almaktadır. İşçilerin toplu işten çıkarılabilme halleri ve toplu işçi çıkarmak isteyen işverenin uyması gereken prosedür 29. maddeyle hüküm altına alınmıştır.. Kavram olarak toplu içi çıkarma gerek Avrupa Birliği düzenlemelerinde, gerek Mukayeseli Hukukta ve gerekse Türk Hukukunda tanımlanmamıştır. Bütün bu düzenlemeler göz önüne alındığında, toplu işçi çıkarmayı, işverenin Kanunda belirtilen aynı işten çıkarma nedenlerinden birisine dayanarak, işyerinde çalışan işçi sayısına göre belirli sayıda işçinin işine belirli süre içinde işine son verilmesi şeklinde tanımlayabiliriz. Bu çalışmayla toplu işçi çıkarmanın unsurları genel olarak incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Toplu İşçi Çıkarma, Ekonomik Sebepli Fesih, Toplu İşçi Çıkarmanın Unsurları

THE ELEMENTS OF COLLECTIVE DISMISSAL

Abstarct: The final regulation about colleclive dismissal in Turkish Law is stated in the article 29 of Labour Law numbered 4857 and dated 22.05.2003. In case of a collective dismissal, the rules which must be followed by employers are defined in a specific procedure, stated in article 29. Collective Dismissal does not defined as a concept in European Union regulations and both in comperative Law and Turkish Law. Considering these regulations collective dismissal can be defined as; dismissing of determined number of employees at a determined time on the strength of one of the same reasons for collective dismissal which are identified in the legislation. The aim of the study is to analyze the elements of collective dismissal.

Key Words: The Collective Dismissal, Annulment for Economic Reason**,** The Elements Of Collective Dismissal

[1] ***Bu çalışma Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde 2008 yılında yapılan yüksek lisans tezinden yararlanılarak türetilmiştir.***